

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Evropas gamle Krokette

Citation: Drachmann, Holger: "Evropas gamle Krokette", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 325. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-workid56552/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

fra Dybet en rullende Brænding, der gror,
naar „Æren“ er helt sat paa Spil.
I Følkehavs-Dybden er ikke blot Fanden,
nej, Gud er paa Spil — og med Rynker i Panden
han indvarsler Verdens Sedan ...
da blegner bag Sminken den gustne Prælat,
Salon Generalen og Knæjpons Soldat:
et Ragnarok stunder — hvor Retfærd skal sejre
og omjuble Frelserens Knæ!
Ja, Fiskermand Will,
jeg sværger Dig til:
der er Braavalla-Brænding i Læ!

EVROPAS GAMLE KOKETTE

Nu ebber det sygrende Sekel mod Slut
med Sminke om Kindernes Rynker,
dets Rygrad er mor og dets Nerver kaput —
det har sig for meget af Middagen budt,
og mod Kvælden det gisper og klynker;
forgives for al denne klagede Dejg
det søger Ventriklen af lette:
og dog er hun stærk — aa, uendelig sejg,
den sygrende gamle Kokette!

Hun næredes op med det ædreste Blod
af Sværmere og Sansculotter,
hun fraadsed af Safternes Overflod,
og derfor — til Tak, fordi Spasen var god —
sine Yndigheder hun blottet:
og Sværmeren sværmer den Dag end i Dag,
gaar ej med en „Dame“ i Rette,
men lægger sit Hoved, som selv-given Sag,
for Fod af den gamle Kokette.

Saa leger med *alt* hun — en frygtelig Leg
i smagløse Stuer og Sale:
hun byder til Gilde, paa Fisk og paa Steg,
men Festen er dog saa forunderlig bleg —
og Gildet maa Smafolk betale;
dérudenfor maaher de „navnløse“ Smaa,
paa Retternes Tal kan de gætte:
men haal sig en Bid? — nej, hun mager det saa,
at *selv* hun faar alt, den Kokette!